

Norsk Gartnerforbund

Schweigaardsgt. 34 F, 0191 Oslo – Tlf. 23 15 93 50 – Fax 23 15 93 51
E-mail: ngf@gartnerforbundet.no

Landbruksdepartementet	
Ansatt:	8003/2197 - 89
Mottatt:	20 AUG 2003 MP/SPH
Ansatt:	KWY
Ark:	60
Avskr.:	

Oslo, 22. august 2003

Landbruksdepartementet
Postboks 8007 Dep
0033 Oslo

HØRING ANG AVGIFT- OG GEBYRFINANSIERING AV MATFORVALTNINGEN

Det vises til høringsdokumenter av 10. juli d.å.

Norsk Gartnerforbund vil med dette avgi uttalelse i saken, og først peke på - selv om avgiftssatser/avgiftsnivå ikke er en del av denne høringen - at matforvaltningen i utstrakt grad må kunne finansieres over statsbudsjettet.

Norsk kostnadsnivå og norske produksjonsforhold gjør at norskproduserte landbruksvarer generelt er lite konkurransedyktige overfor import. En betydelig statsfinansiering av matkontrollen vil kunne styrke konkurranseevnen.

I dag er virksomhetene som det nye mattilsynets omfatter finansiert med ca 60 % gebyrer/avgifter. Men det er blitt nevnt at opptil 90 % av kostnadene med matforvaltningen skal kunne bli brukerfinansiert. Etter vårt syn er dette en alt for stor andel. Det bør legges opp til at staten i framtiden tar en større del enn i dag av de totale utgiftene, som et kostnadsreduserende tiltak for norsk matproduksjon.

Vi mener således at et moderat avgiftsnivå må være et hovedprinsipp i den framtidige matforvaltningen.

Et prinsipp må også være at norske varer og importvarer på alle måter blir behandlet avgiftsmessig likt. Vi vil gå nærmere inn på dette i kommentarer til de bestemmelsene i utkastet til Forskrift om matproduksjonsavgift som berører en slik likebehandling.

Kommentarer ang utkast til Forskrift om matproduksjonsavgift

Til § 3 – definisjoner – pkt a.

I pkt a er det gitt følgende definisjon av *næringsmidler*:

"ethvert stoff eller produkt, uansett om det er bearbeidet, delvis bearbeidet eller ubearbeidet, som er bestemt til eller med rimelighet, kan forventes å konsumeres av mennesker, herunder også drikkevann." (Vår understrekning).

Kommentar:

Vi er i tvil om betegnelsen "konsumeres" er presis nok. En vanlig forståelse av konsum er at dette er synonymt med "forbruk." Men i denne forbindelsen, går vi ut fra, menes varer som kan spises/fortæres av mennesker. Dette bør gå helt klart fram av forskriftens ordlyd - bl.a. fordi det i høringsdokumenter om forenklet modell for finansiering av matforvaltningen var

anført at nåværende inntekter for Statens landbrukstilsyn fra ordninger med gebyrer/avgifter fra kontrollordninger for prydplanter, (blomster, busker, trær etc) delvis skal erstattes med inntekter fra kontrollavgift matproduksjon. Det vises til vår uttalelse av 24. april d.å. ang denne høringen, der vi peker på at Mattilsynets arbeid på prydplantesektoren (kontroll med plantehelse etc) må holdes klart adskilt fra selve matsektoren og finansieres for seg – over statsbudsjettet, og med egne gebyrer/avgifter.

Til § 4 – matproduksjonsavgiftens omfang – 4. avsnitt

4. avsnitt har følgende ordlyd: "Departementet kan fritta varer for avgift dersom de innføres tollfritt i henhold til tolltariffens innledende bestemmelser. De varer som i henhold til internasjonale konvensjoner er fritatt for toll og avgifter, kan også fritas for avgift."

Kommentar:

I høringsnotatet er det ikke nevnt noen begrunnelse for denne bestemmelsen. Sett i forhold til likebehandling av norske varer og importvarer, stiller vi oss uforstående til den. Det innebærer at det blir lagt opp til konkurransevridning mellom norske varer og import, gjennom at import kan fritas for avgiftsbelastning.

Denne vridningen vil komme i tillegg til den forskjellsbehandlingen av norske varer og import som det legges opp til i § 8 – og til de ulikhetene som oppstår gjennom uklar bestemmelse i §5 av hvem i varekjeden som skal bære matproduksjonsavgiften. (Det vises til kommentar til § 5 og til § 8).

Til § 5 – avgift for landbaserte næringsmidler.

1. Avgiftssatser for ulike produkter

I avsnitt 4 er angitt 5 forskjellige grupper av næringsmidler som kan ha forskjellig sats for matproduksjonsavgift. Punkt d har betegnelsen "cerealer, frukt, bær, grønt".

Kommentar:

Vi er enig i dette prinsippet om ulike avgiftssatser, men foreslår en ytterligere inndeling av produkter, slik at det angis en egen varegruppe for grønnsaker, poteter, frukt og bær. (Eventuelt inkl nøtter og lignende). Denne bør skilles ut som en egen produktgruppe med egen avgiftsats, fordi disse varene i utstrakt grad er en ensartet gruppe med produkter som krever noenlunde lik innsats med "basiskontroll" for matvaretrygghet. Vi er i tvil om dette gjelder for hele spekteret av spiselige planteprodukter (Varer med opprinnelse i planteprodukter).

Varegruppen bør benevnes som grønnsaker, poteter, frukt og bær etc. Etter vår mening er betegnelsen "frukt, bær, grønt" for uklar. (Det er varierende hva som legges i begrepet "grønt").

Avgiftssatsen for grønnsaker, poteter, frukt og bær må settes slik at det bare er en basiskontroll for matvaretrygghet som blir finansiert gjennom matproduksjonsavgiften og ordinære midler over statsbudsjettet. Spesielle kontrolltiltak, som oppfølging av kvalitetskrav til enkeltprodukter (f eks kvalitetskontroll med poteter), må finansieres som særlige oppgaver, over statsbudsjettet og gebyr/avgift på de enkelte produktene det gjelder. Dette vil være i tråd med det som er nevnt i høringsnotatet, side 2 om sammenheng mellom oppgavene som kontrollmyndighetene utfører og den måten de finansieres på.

Vi vil i denne forbindelsen også nevne ordningen med beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser etc for landbruksprodukter. Det går fram av tidligere høringsdokumenter ang ny matlovgivning at kontrollen med denne skal finansieres med matkontrollavgiften. Vi mener at dette er en typisk ekstraoppgave for tilsynsmyndighetene,

utenom basis matvaretrygghet, som berører en spesiell gruppe. Slike oppgaver må finansieres med egen gebyrordning/avgift og særskilt over statsbudsjettet.

2. Innkreving av matproduksjonsavgiften – hvilket ledd i varekjeden som er avgiftspliktig.

I siste avsnitt i § 5 heter det: "Mattilsynet bestemmer hvor innkrevingen skal skje, men den skal i størst mulig grad skje på grossistledet".

Kommentar:

Som nevnt må det i bestemmelsene om matproduksjonsavgiften fastlegges likebehandling av norske varer og importvarer. Dette kan skje gjennom at det bestemmes i forskrift, eventuelt gjennom tilleggsbestemmelser, at det er samme ledd i varekjeden (grossist eller det ledd i varekjeden som opptrer i grossistens rolle) som skal bære avgiften både for norske varer og for importvarer.

For grønnsaker, poteter, frukt og bær, er det slik at regelverket for den nåværende næringsmiddelavgiften tillater avgiftsmessig forskjellsbehandling mellom norske og importerte varer. Selv om oppkreving skjer hos grossist, så er det norske produsenter som belastes gjennom at grossistene konsekvent trekker avgiftsbeløpet i oppgjør til produsent. Avgiften på norske varer fungerer dermed som en ekstra produksjonskostnad. (For importvarer er grossisten avskåret fra å gjøre slikt trekk).

Det er uhyre viktig å på alle måter styrke norske produsenters konkurranseevne framover, ikke minst sett i lys av WTO-forhandlinger/WTO-forpliktelser og andre forhold som i framtida vil preferere importvarer. Det må derfor være likebehandling av norske og importerte varer mht matproduksjonsavgiften, og forskriften må sikre dette.

Vi foreslår således at det i forskriftens tekst slås fast at det er grossist, eller det ledd i varekjeden som opptrer i stedet for grossist, som skal innbetale og bære all avgift. (I noen tilfeller kan dette være produsent/produsentsammenslutninger). I § 5 bør dette gå klart fram.

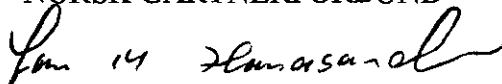
Til § 8 – avgift på import.

I høringsnotatet er det skissert at matproduksjonsavgift på importvarer skal settes lavere enn for norskproduserte, og i § 8 skal slike avgiftssatser angis.

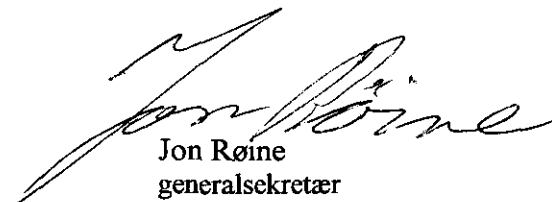
Kommentar:

Vi går imot et slikt skille mellom norske og importerte varer, av hensyn til den konkurransevidningen dette medfører. Som nevnt er det viktig på alle måter å styrke norske matvareprodusenters konkurransemuligheter. Høyere avgiftssats for norske varer enn for import vil derimot bidra til å svekke konkurranseevnen.

NORSK GARTNERFORBUND

Jan Mikal Hanasand
leder

Jon Røine
generalsekretær